

Olavi Kärсна

Mida meile koolis ei õpetatud

Teine Raamat

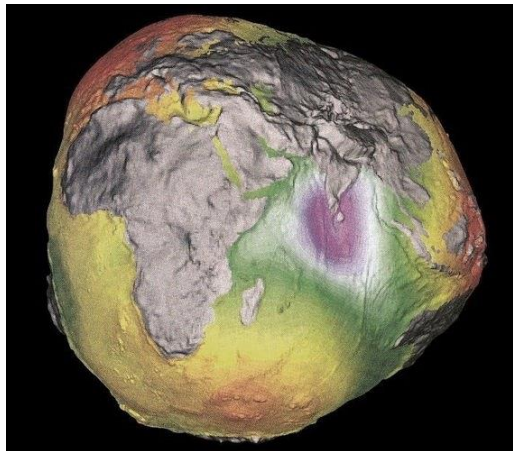
Elavad kivid ja need teised

Mõeldud tasuta levitamiseks elektroonilisel kujul

© Olavi Kärсна 2019

Maa kujunemine selliseks, nagu see praegu on, pole tegelikult selge - kui jällegi kõike tegelikult olemasolevat arvesse võtta. On teooriad, aga need sisaldavad liiga palju auke ja ei taha arvestada kõikide teadaolevate asjaoludega.

Maa on ilusalt ümmargune ainult koos veega. Kui ookeanide vesi pealt ära võtta, on see üsna lopergune. Kui arvestada, et Maa on suurema planeedi kaheks lagunemise juures terveks jäänud pool, on see loomulik. Olekski imelik, kui see kenasti ümmargune oleks.



Kui hakkame uurima, kuidas Maa pind selliseks sai, oleme alatasa probleemi ees, et kui miski näeb välja nagu part ja präaksub nagu part, saab seda siis ikka pardiks pidada?

Alustuseks üks piltmõistatus: millise looma peekonit siin turul müüakse? Siga see ei ole.



Vastuse leiate tagantpoolt ise.

Kasvavad kivid

Alustame meeldivamast. Maa, nagu kõik muu Universumis, on elav organism, ainult et see ränipõhine elu ei ole meile arusaadav, sest on niivõrd teistsugune. Aga kivide juures on palju asju, mida ei seleta miski muu, kui kasvamine.

Kristallid öeldakse kasvavat lihtsalt niisama, ilma, et seda saaks „päris“ eluks nimetada. Nii saab neid rahus lõhkuda. Tuleb meelde, et Ameerika vallutamise ajal andis paavst välja bulla, mis ütles nn indiaanlased olevat ainult poolenisti inimesed, nii et neid võis rahulikult tappa. Sedamoodi.

Maal tundub igat sorti asjade vormimiseks olevat kasutusel piiratud arv väljanägemisi. Internet on täis samanäoliste inimeste otsimise tulemusi: 50-100-200 aastat tagasi oli kellegi nägu täpselt sama-sugune, kui mõnel inimesel praegu. Ja ka praegu olevat igaühel kusagil maailmas kaksik. Nii et pole üllatav, kui kivist kasvavad süsinikumaailma seentele sarnanevad kivitaimed või näeb kivi välja nagu tükk süsinikupõhist liha.



Kivist kukeseen, ainult suu suur ja kõva.

Liha ... moodi. Hambad murrab ära ja noa teeb nüriks.



Keegi ei ole üritanud vastu vaielda sellele, et Rumeenias olevad trovantideks nimetatavad kivid tõesti kasvavad. Nüüd on teadus neid tasapisi uurima hakanud ja ränipõhisest elust arusaamine on ehk juba siinpool silmapiiri.



Internetiajastul on selgunud, et pea kogu maakera on täis selliseid kivikerasid. Enamasti perfektselt ümmargused, nagu need siin Costa Ricas. Kõige suuremad leitud on nii viiemeetrised.

Kivipalli mängiti ilmselt ammu enne Jürtot.

Itaalias ja Hiinas on neid aastate jooksul jälgides täheldatud, et kerad kasvavad nagu taimede viljad. Kuvavad iga 30 aasta järel maha ja tasapisi tulevad asemele uued. Mitmel pool kasvatab kalju lisaks kivipallidele ka kettakujulisi vilju, nagu siin kella 1 ja kella 9 kandis. Ka kettad kukuvad kaljuseinast välja 30 aasta tagant.



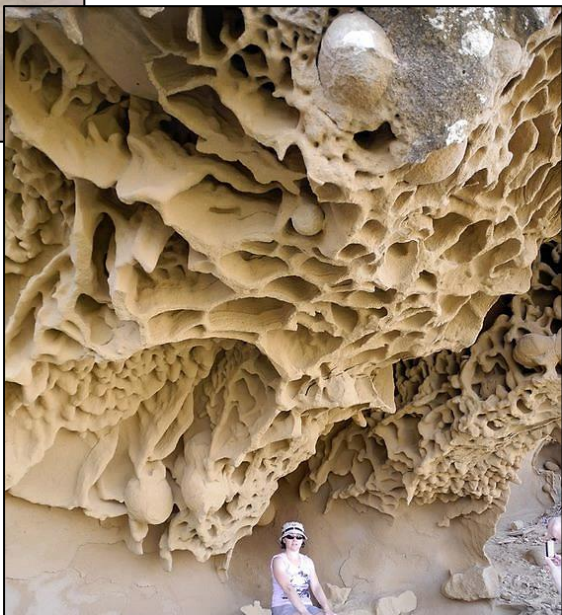


Aga kerad-kettad kasvavad mõnel pool välja ka lihtsalt kruusastest nõlvast. Mitmes kohas kasvab selliseid scifi kettaid, mille ümber on kokku luuletatud uhkeid jutte sellest, millised vägevad eilienide lennuaparaadid ja inimkonnale sõnumite toojad need on. Heeee



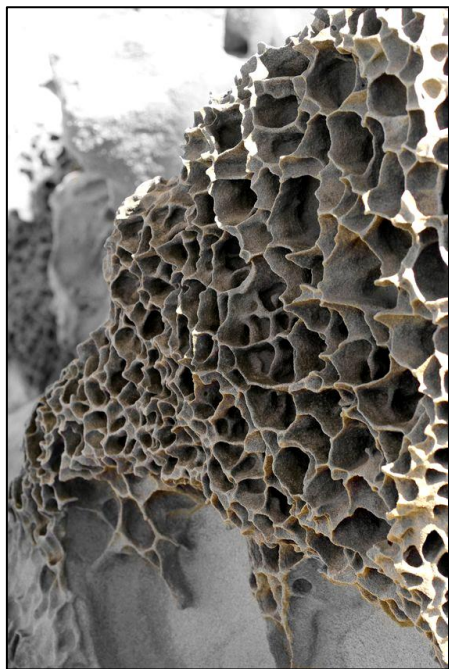
Uus-Meremaal kuulub kohustuslike turismiatraksioonide hulka mererand kivikeradega. Nende nimeks on seal „moeraki”.

Kasvab kohe kõvasti, näha on ka mitu kerakest. Viljad vast?



Vilju võivad kasvatada iga-
sugused kivimid. Millal täpselt
ja kus mingi kiht vilju kasva-
tama võiks hakata, ei ole selge,
sest pole uuritud.

Aga palju on ka sellist kasva-
mist, kus ei tekki ärakukkuvaid
vilju. Neid siin hüütakse USA-s
Haldjate Lossideks, ja Türgis
kasvavad täpselt samasugused.



Kas kasvab ränisammal kivile või lähebki
kivi mingist ajast selliseks? Sellist asja kohtab
ilma peal õige tihti.

Siin on kivilillede plats USA-s. Kes
julgeb öelda, et need pole lilled?!



Päikese käes kasvab ilusaid seeni ... Kella poole viie kandis on üks nooruke alles pea liiva seest välja pistnud.

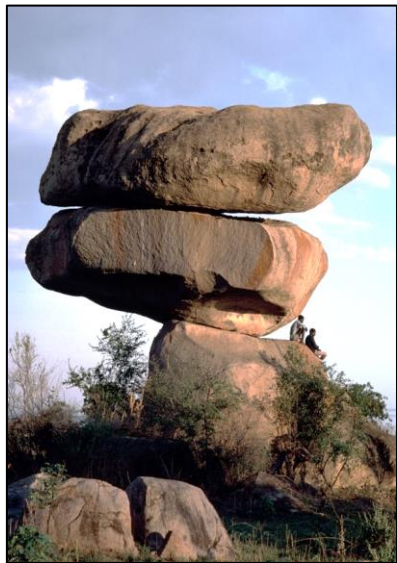
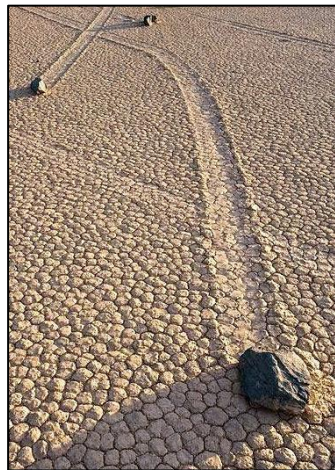


Pilt soolakaevandusest. Kaevandamise alguses tehti laed-seinad siledaks, ja nüüdseks on need jälle muhklikuks muutunud.

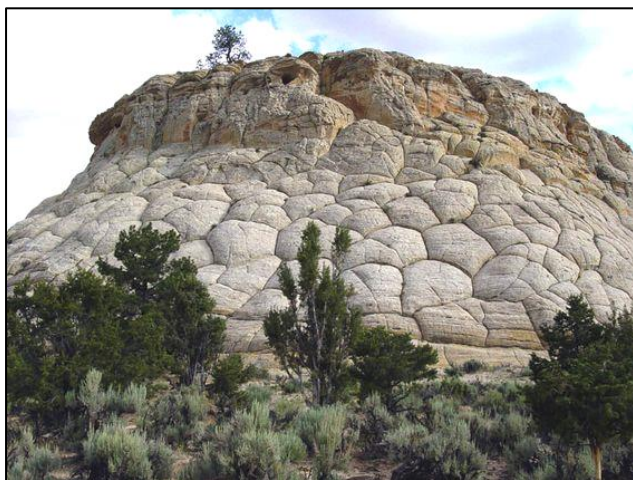


Venemaal on dokumenteeritud paaritonnise kivi liikumine 60 aasta jooksul 600 meetri jagu. Liigub ta tagasi sinna, kust ta 60 aasta eest ära viidi. Lihtsalt liigub, ei vingerda ega kõigu.

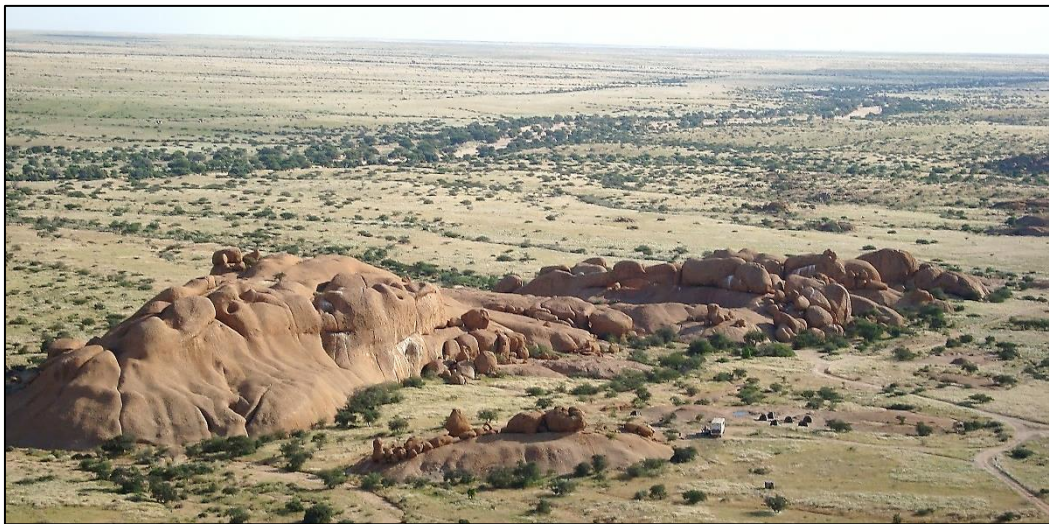
Ameerika Surmaoru kuulsaks saanud liikuvad kivid (paremal) avastati liikuvat külma ööga tekkinud jää sulamise tulemusena: jää alla tekkib vesi, jää liigub ja lükkab enda ees kivi. Vasakpoolsed aga liiguvad ilma välise abita ise, lihtsalt niisama. Ja samamoodi liiguvad ka Rumeenia trovandid.



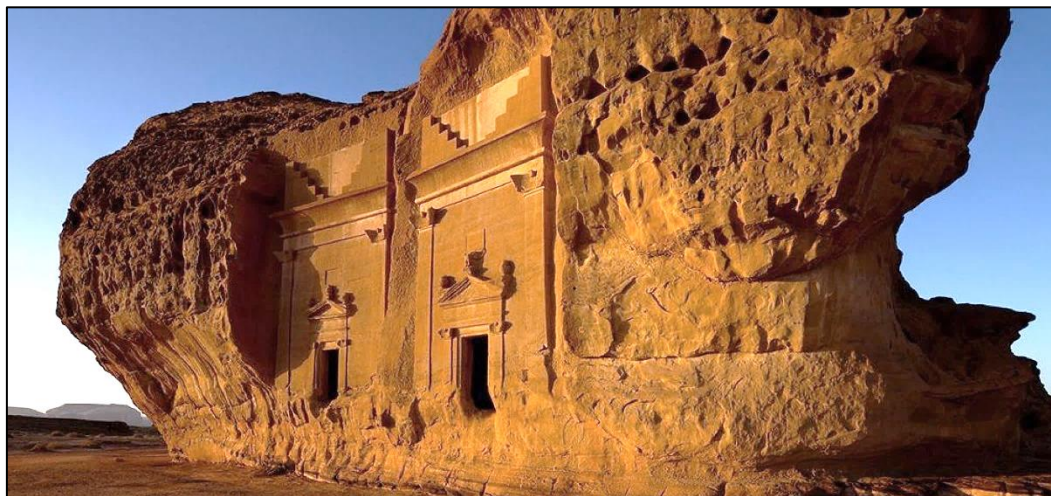
Seda ei maksa hakata inimeste kokkupandud tasakaaluimeks rääkima, kui kive kooshoidvad ühenduskohti vaadata. Ei ole üldse tasakaalus, aga seisab.



Puukesega liivase künka all hakkas paisuma pärmitainas.



Selliseid kiviunnikuid kasvab mitmel pool maailmas. Mõnedest on näha suu-remas osas ainult eraldi kivid, ja süsteemi äratundmiseks peab nendest maailmas tehtud pilte järjest vaatama. Aga siis saab selgeks, et suur osa nendest on Maa selge suunaga tegevus, mitte „lihtsalt niisama“ erosiooni tagajärg. Valvuriputka on see valge kuup kella viie kandis.

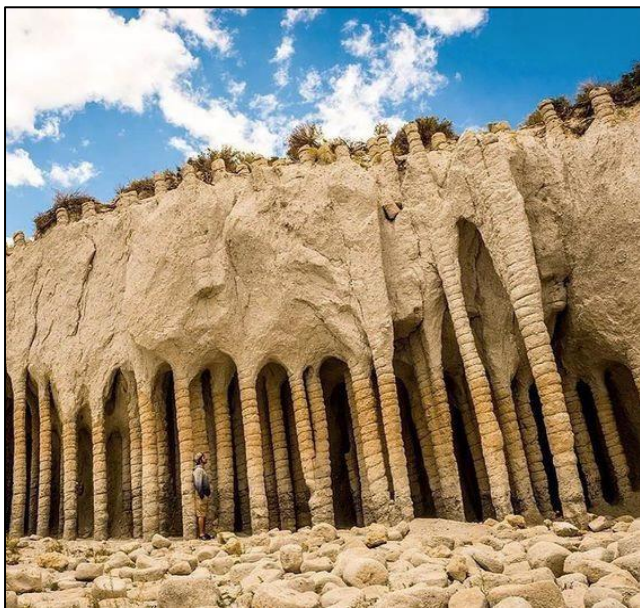
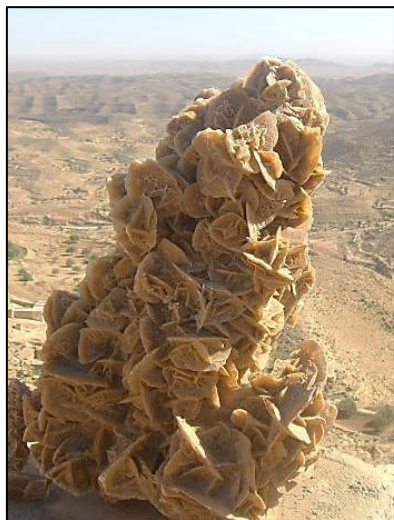


Saudi-Araabias on kõrbes mõned eraldiseisvatesse liivakivikaljudesse süvis-tatud hauakambrid, mille ümbert on kivi kasvama hakanud. Töödeldud pindadel veel kasvamist näha ei ole.



Töötlemine aga ei võta kivist „elu-essentsi“ välja, ainult et millal see võiks ennast näitama hakata, ei ole teada. Firenzes on kant, kus marmor on pärast kujudeks saamist kasvama hakanud. Kujud on tehtud ilmselt marmorkomposiidist käsitsi voolides: marmor on kunstlikult kokku segatud ja siis kasutatud nagu savi.

Seda järvekallast erosiooni tekitatuks rääkida ei oleks mõistlik. No kuidas täpselt see vesi keerutas? Ja need ülemised muksud?



Selline tuuleliivaroos kasvab Tuneesia kõrbes.



Koor on graniidist, sees kasvab liivakivi. Sellist kooslust ei tohiks ametliku geoloogia järgi üldse olla.

Geneetiliselt manipuleeritud liivakivi? Tuule ja vihma poolt uuristatud? Hee ...





See ei ole mingi müstilise eilienide masina osa. See on tavaline maine vismuti kristall keset selle tavalist kasvamist.

Kuidas see kivi seal püsib? Ei, ei ole inimeste pandud. Ilm oleks selle ammu alla lükanud, kui kivi laseks.



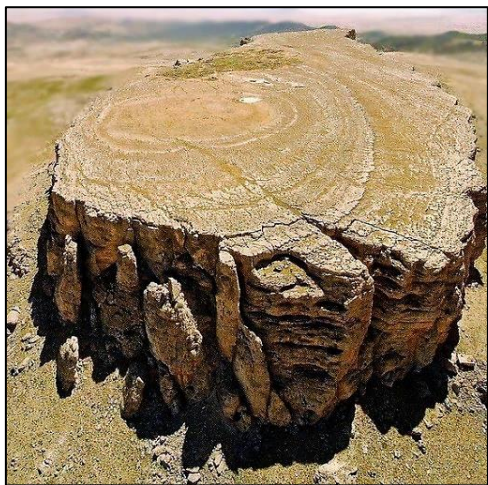
Nüüdseks on kivikõvad ka ammused surnud tsüanobakterite kolooniad. Aga need enam ei kasva, ainult lagunevad.

Ränipõhine elu ennevanasti

Kunagi ammu olnudki loodus räni-, mitte süsinikupõhine. Mingil ajal tekkis selle kõrvale ka süsinikupõhine elu. Kuidas nendega täpselt olla võis, ei ole teada, sest ametlik teadus räni poolega ei tegele.

Miljoneid aastaid tagasi oli Maa väiksem, atmosfäär tihedam ja selle hapnikusaldus suurem, aga gravitatsioon väiksem. Maa läbimõõt suureneb 1 cm aastas. 250 miljonit aastat tagasi oli Maa kaks korda väiksem. Atmosfääri hapnikusaldus oli siis 33%, praegu on see 21%. NB! Selle üle aga vaidlevad isegi mitteametliku poole inimesed.

Õhk oli nii tihe, et pterosaurused said lihtsalt maast õhku tõusta, õhurõhk nii tugev, et ränipõhised taimed olid elastsed ja ränipõhised loomad liikusid vabalt. Räniloodus põles ära India vedade järgi 100 - 150 tuhat aastat tagasi. Mõned aga arvavad, et see juhtus pärast Uputust, kolmandad, et aastaid pidi olema miljoneid. Õhurõhu vähenemist on aga paigutatud isegi 19. sajandi keskele. Sellest lähemalt edaspidi.



Inimesed olnud 50 meetri pikkused, puud õige mitme kilomeetri kõrgused. Ah et siis inimesi veel polnud? Aga keegi on ju selle kunagi kasvanud puu nüüdseks kivistunud kännu pealt maha saaginud. Ja lõpuni läbi saagimata tüvi on kännult kukkunud kella 10 ja 11 vahele. Ja puu sellise kännu otsas võis küll 5 või 15 kilomeetrit kõrge olla.

Ah et polnudki puu? Hoopis erosioon? Et niigi selge? Siilile? Jaa, muidugi ...

Religioossete allikate järgi oli Aadama pikkus 36,6 meetrit. Me sööme praegu soola selleks, et võrdsustada rakusisest rõhku organismis välise atmosfäärirõhuga. Sees on meil miskipärast 6 atmosfääri kandis ...

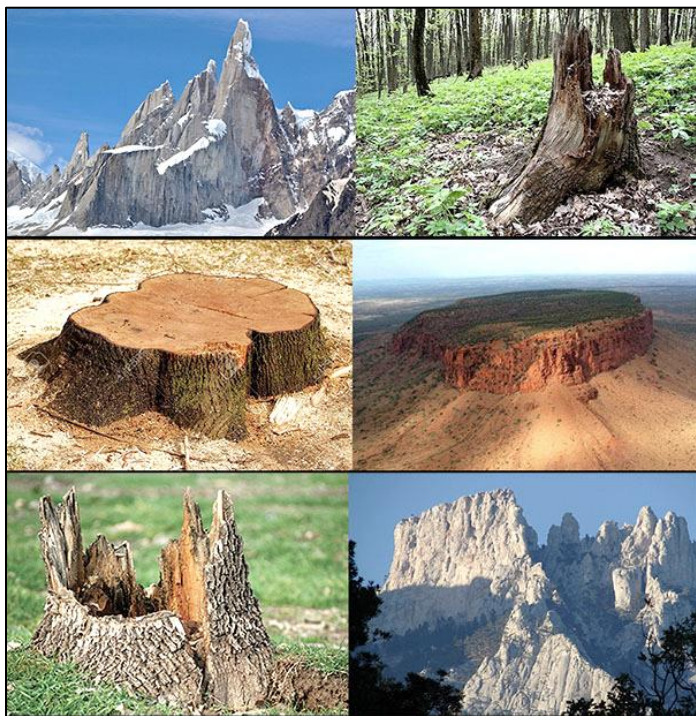
Kuna ametlikult räninduse asja eitatakse, on arvamused sellised, et ots ei klapi otsaga kuidagi kokku. Entusiastlikumad pooldajad arvavad, et ränipõhine loodus lõppes annunakidega tulekuga 150 000 aastat tagasi. Nagu te lugesite, tulid annunakid 440 000 aastat tagasi, ja loodus oli juba siis vähemasti suuremas osas süsinikupõhine. **Aga keegi on selle puu kunagi ikkagi maha saaginud ...**

Kui see näeb välja nagu part ...

Vaadake neid pilte. Marumateriaalne maailmavaade räägib alatasa, kui kihvtilt võib miski looduslik sarnaneda ... Kas tõesti saab siin olla argumendiks see, et

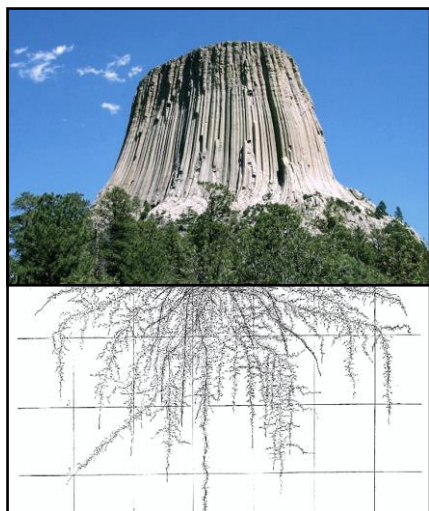
mina nii suuri puid lihtsalt ei tunnista!? Prääksub ju!

Alumine ja ülemine pilt näitavad, et saeti siis, kui puud olid elastsed – said sedamoodi murduda.

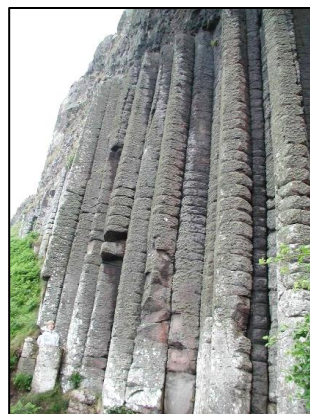


Ka selle kännu pealt on puu maha saetud. Kunagi.

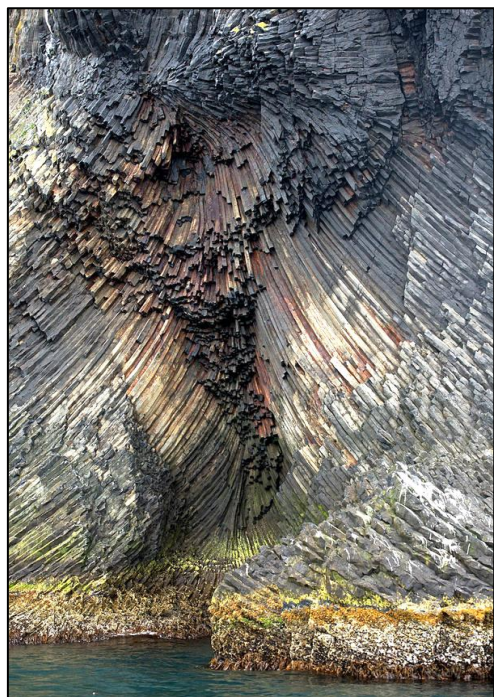




Selle USA-s asuva 386 meetri kõrguse Kuradi Torniks (Devil's Tower) nimetava kändu olemuse üle on hoolega vaieldud. Koort siin enam ümber ei ole ja on selgelt näha, et see koosneb kuusnurksetest kiviüldudest. Teadus ütleb need olevat tavalisest basaldist.

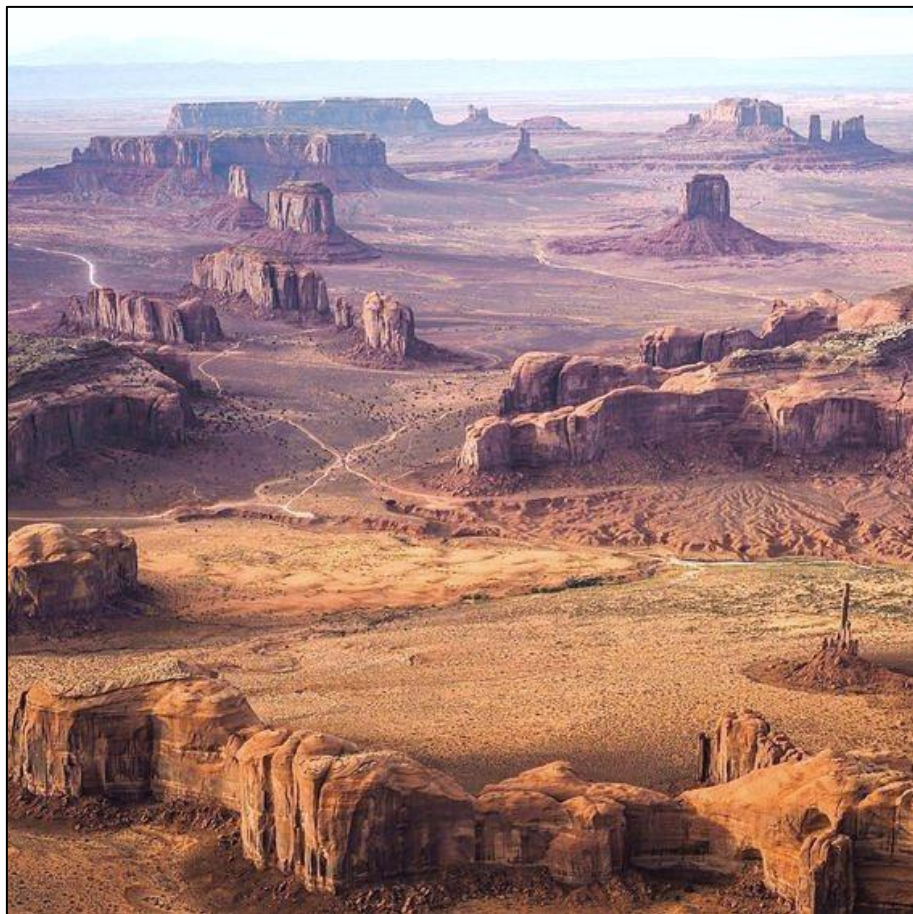


Selliseid kuuenurkseid koostisi leiab mitmelt poolt maailmast, ja otsast vaadates on need igal pool selised. ... Täpselt nagu praeguste puude kiud mikroskoobi all. Hmmm ... Prääksub ju nagu part. Ja nüüd leiti Kuradi Torni alt ja ümber ka maa-alune juurtesüsteem nendest samadest kuusnurksetest basaldikiududest. Nii et ikkagi part.



Maa kasutab tihti kuusnurkset profiili, nagu mesilaste kargedes. Õige mitmel pool on näha selliseid kivist kuusnurkseid kimpe ja enamasti on need meie terminites basaldist. Geoloogide poolt väljamõeldud kirjeldused sellest, kuidas sula basalt jahtudes sellise struktuuri võiks omandada, räägivad, et see pole lihtne juhtuma. Lisaks jooksevad need kuusnurksed basaldikiud mitmes kohas väga imelikult, nii et tekib küsimus: miks nii? Murdunud räniaja puu ...

Ameeriklased peaks oma Monumentide Oru (Monument Valley) ümber nimetama Kändude Oruks. Tegelikult. Ja need puud olid ikka tõsiselt suured.



Kenal soojal maal seisavad sellised kivistunud tüvejäänused. Räniajastu mõistes pisikesed puudealuse rohu kõrrekesed. Maa sees ei ole need kunagi olnud. Räniloodus muutus kõvaks õhurõhu languse ja temperatuuri alanemise tõttu. See seletaks need kivist toikad ära küll. Aga lugege edasi.



Pariisis Fontainebleau pargis on väga kummalised kivid. Sellise nahaga ilmselt teadmatusest katki tehtud loomad. Et kellelegi pole pähe tulnud neid uurida! Ilma tükeldamata, muidugi. Ilma, et teadus jälle mingit ohvrit nõuaks. Kui paneks neile andurid, mille asendit väga täpselt ja kannatlikult mõõdetakse, võib (paari)kümne aasta pärast äkki midagi üllatavat välja tulla.



Tõsiselt. Kui neid pole ära lõhutud, pole nad surnud.



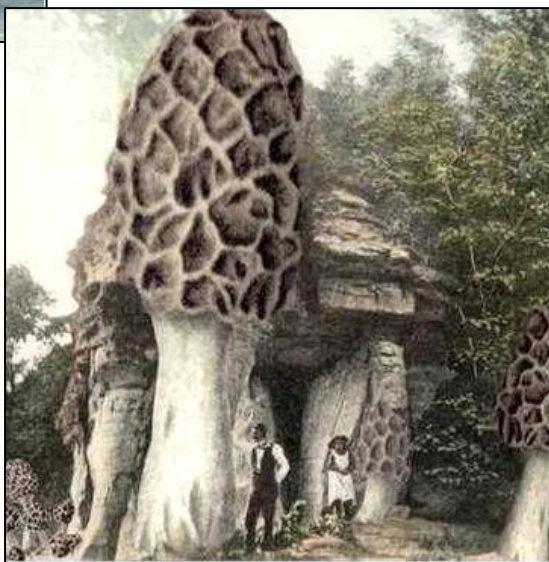
Mis arvate, kas see sooja mere saare rannas seisev kivi on räniaja kala pea või „niisama“ looduslik moodustus?

Kahjuks ei ole teada ühtki meetodi-

kat, kuidas kive testides kindlaks teha, mis kasvab, mis (veel/enam) ei, mis kasvas ammu ja mida see praegu täpselt teeb. Milline kivi on osa räni-taimedest ja -loomadest ning milline muud moodi tekkinud. Ja mis on see elujõud, mis kivid kasvama paneb?

Rumeenlased olla leidnud oma trovantide kristallstruktuuridest midagi, mida võiks nimetada räni-maailma DNA-ks, aga uudisklipp on väga lühike ja sealt edasi on ainult vaikus.

Aga need seemned kasvasid ka meie ajal, kuigi aeglaselt.

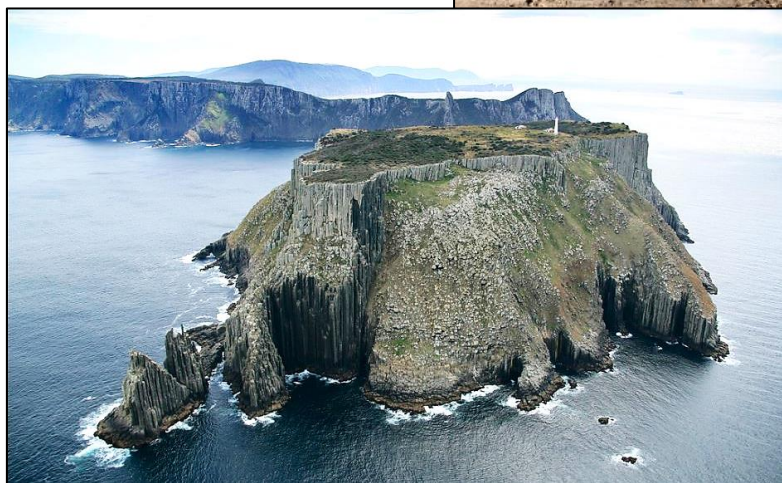
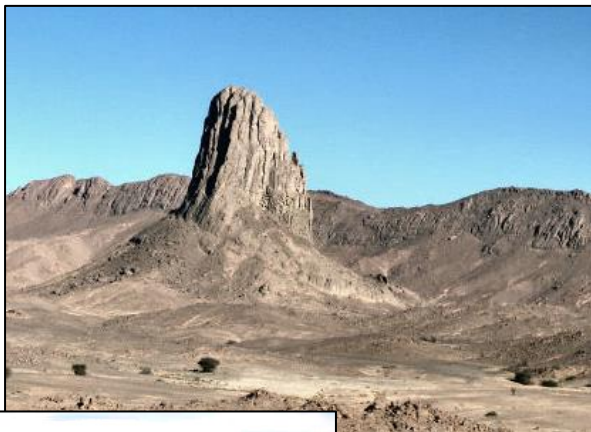


• The Giant Petrified Mushrooms of Readstown •

Someone, who didn't have a taste for morels,
dynamited this magnificent mycological curiosity.
Some shroomers say that the morel just pops up,
and then won't get any bigger.
Old timers often say "Leave it alone and it will grow".

Prääksuvad

Alžeeria



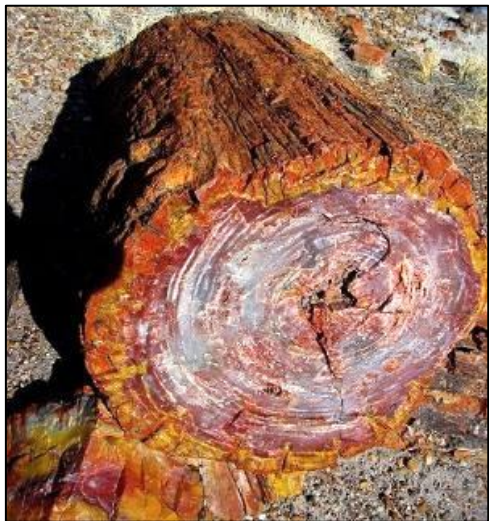
Tasmaania

Venetsueela



Kuidas need puud ikkagi kivistusid

Praegune ametlik seletus puude kivistumise kohta räägib, et need kukkusid pikali vette ja siis oli vees vulkaanilist tuhka ja selles palju mineraale ja nii edasi, nii et lõpuks muutus miljonite aastate jooksul selline värviliseks kamakaks. Orgaanilised ained said asendatud anorgaanilistega, enamasti ränipõhistega, säilitades seejuures puu esialgse struktuuri. Värvide aga andsid erinevad metallid.



Aga on leitud ka palju kivistunud pinnases püsti seisvaid tüvesid, mis on samuti kivistunud, ja pole seejuures eriti kirjuks muutunud. See sai juhtuda ainult siis, kui puud ümbritseti kiiresti üleni tihedalt millegagi, mis siis kivistus.

Reeglina oli ümbritsejaks lubja- või liivakivi, mis aga ametlikult tekkis samuti veekogude põhjas miljonite aastate jooksul. Heee ... Seisvad puud oleksid selle ajaga tuhat ja üks korda ära mädanenud.



Seda on kasutatud Piibli Uputuse toimumise tõestamiseks: toimus ikkagi palju kiireini, kui miljonid aastad! Nagu esimesest raamatust lugesite, toimus Suur Uputus tõesti, ja seda ei eita ka uuem ametlik teadus.

Nii et need värvilised kivitüved olidki ilmselt juba ränipuudena sündinud. Me lihtsalt ei tea, mis on mis ja kuidas seda asja uurida.



See puust tündri moodi asi on tegelikult kivist. Sedamoodi seismas see leitiigi, kaevati ainult ümbert paljaks. Seest oli ta tühjaks muutunud veel maa sees seistes.

USA-s Yellowstone'is on koht, kus kruusast mäest ulatuvad välja mitmes jämeduses kivistunud puud. Need on kasvama hakanud mäe servadel, st juured on mäe jalamist

selgelt kõrgemal. Väiksemad on leitud olevat männid ja suuremad sekvoiad. Ajapikku on ilm mäe nõlvadelt pinnast alla pühkinud. Mäe sees on ka pikali lükatud tüvesid ja ka need on kivistunud.

See oleks hea koht, kus seda kivistumise asja uurida saaks. Aga keda see huvitab!?



Kivistumine jooksu pealt

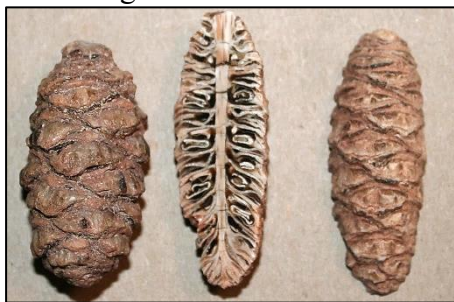
Piiblis on kirjutatud, et Lott muutus soolasambaks, kui vaatas tagasi hävivate Soodoma ja Gomorra poole, mis said taevast kaela tuld ja väävlit. Selle üle on palju arutletud, aga midagi mõistlikku ei ole ei ametliku ega mitteametliku teaduse poolt välja mõeldud.

Tuumaplahvatuse kuumus kõrvetab sind ikka samamoodi, vaatad sa selle poole või ei. Sool on üks kõva kamakas, kuniks see peeneks jahvatatakse. Nii et Lott kivistus. Meile tuntud tuumapomm tuhastab, mitte ei kivista. Üle öla vaatamise kohta arvatakse, et see tähendas viivitust. Teised jõudsid varjuda, Lott jäi hiljaks. Siis võis aga olla lisaks tuumapommile ja väävlile tegemist veel relvaga, mida me ei tunne ja millest ka Piibel ei räägi.

Nõukogude sõjaväes oli dokumenteeritud juhus, kus väike UFO lasti alla ja see kukkus sõjaväeosa lähedale metsa. Sõdurid saadeti asja uurima. Lennumasinast välja tulnud eilienid olid nii poole meetri pikkused. Kui nad nägid sõdureid tulevat, võtsid nad ringi ja panid käed üksteise õlgadele. Siis sumistasid midagi ja kesken-
dusid, ja ühel hetkel nad justkui plahvatasid heledaks valgusringiks, mis levis nagu pärast tuumaplahvatust. Sõdurid muutusid kiviks, eemal seisnud ohvitser ei, eilienidest ei leitud rohkem jälgegi.

Hollandi poliitik 17. sajandi lõpust ja 18. sajandi algusest Nicolaas Witsen kirjutas raamatu Siberist. Seal leiti mägedest ja jõeorgudest kivistunud puid, mis olid kivist kergemad, aga puust endast raskemad. Azovi merest natuke põhja pool ol-
nud stepp, kus olid kivistunud inimesed. Üks seal kandis mitu aastat elanud inime-
ne rääkis, et oli ise ühe neist kivile istuma sättinud. 1562. aastal Orteliuse poolt
välja antud Siberi kaardil on nendest kiviinimestest samuti kirjutatud.

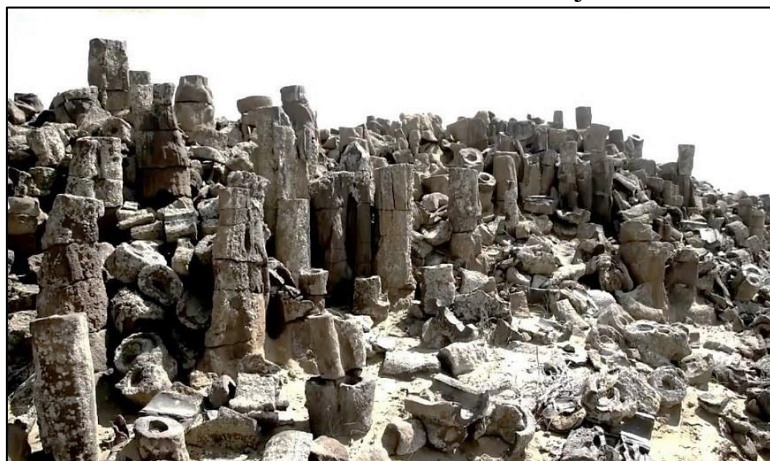
Hollandi peakonsul Tripolis kirjutas Witsenile, et umbes poolel teel Tripoli ja Aleksandria vahel on linn, kus nii inimesed, loomad kui taimed on kivistunud. Seal kivistunud maal tuli kaamelitele jalga panna nahktallad. Üks kivistunud inimene viidi sealt Veneetsiasse, ja Prantsuse kuningale viidi õige mitu inimest Versaille' aedade kaunistamiseks.



Prantsuse konsulile Algieri's toodi sealt kivistunud puude tükke, muuhulgas ka viigipuu oks, millel on selgelt näha kivistunud valge mahl. Puude tükid nägid välja ehtsad, mitte värvilised kivid, ja puud lamasid linnas kõik ühes suunas. Üldse nägi kõik see kivistunud värk välja ehtne.

Ehitised ja inimesed olid kaetud paksu liivaga, nende väljakaevamine ei olnud kerge. Konsulile toodi ka kivistunud leib ja sidrun.

Üks selle aja Pärsia kirjanik kirjutab, et Obi jõe alguses on koht kivistunud inimeste, kariloomade, kaamelite, taimede ja kodumajapidamiste asjadega. Nad on kivistunud nõ jooksu pealt: ootamatult ja kiiresti. Koht oli kantud kaardile, kivistumine olevat juhtunud ca aastal 1200 AC.



17. sajandi lõpus leiti Tšiilis Concepcion'i linna lähedalt mägedest 3 valutuste-aegset Hispaania sõdurit küljel lamamas. Väljastpoolt olid nad kivis-

tunud, aga kivikihi all oli veri ja liha tavalisel moel. Samal kombel kivistunud inimesi leiti ka Mongooliast.

Keegi on siin kasutanud süsinikupõhiseid asju kivistavat relva õige mitu korda. Ka annunakidel oli selline, aga kivistajad on siin tegutsenud ka enne ja pärast neid. Meie salajasel poolel ei tundu midagi sellist veel olevat.

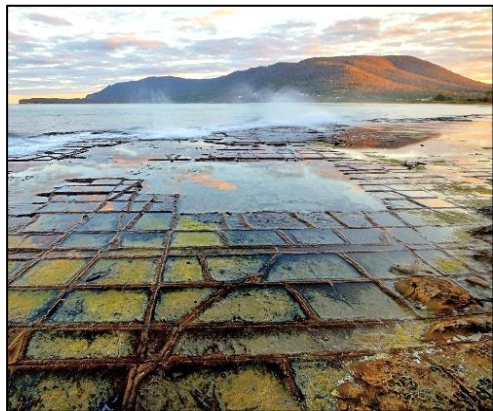


Viski, tango ja fokstrot

USA-s Lääne-Virginias on kuulus vaatamisväärsus Vahvlikivi. Kollane on liivakivi ja raua moodi vaheseinad olla kvarts. Aga kuidas selline asi moodustuda võis ... Parempoolsel pildil on midagi sarnast Austraalia rannikult, ainult palju suuremalt.



Alumisel pildil Tasmaania rannikult annab kihiline ehitus aimu, et asi on looduslik. Servad on näha, pikema kuivamisega käes muutub see ehk kontrastsemaks.



Mitme poolt on leitud selliseid roostes masinaosade moodi asju. Ehituselt tunduvad olevat Vahvlikivi moodi. Nende tekkimise kohta pole siiani midagi asjalikku öelnud ei ametlik ega mitteametlik teadus.



Üksainus suur kaevandus

Nüüd tuleb see asja ebameeldivam osa: meie oleme siin Universumis ühed piksikesed tühised sipelgad, ja meie Maa on heast-paremast ammu tühjaks tehtud.

60ndatel avastasid Gabonis uraani kaevandanud prantslased, et sealse uraani kvaliteet on selline, nagu oleks seda juba kasutatud. Uraani pooldumise järgi tehtud ametlik arvutus näitas, et seal oli 1,75 miljardit aastat tagasi töös olnud 14 aatomireaktorit. Loomulikult on konstrueeritud ka looduslikku seletust, aga selle otsad ei taha esialgu kokku klappida.

Innovatsiooni pidurdab Maal ennekõike muldmetallide vähesus. Need tunduvad olevat suuremas osas siit ära veetud. On leitud kohti, kus maapinnas ei ole mitte grammigi metalle. Mitte mingisuguseid! Allakukkunud UFOde uurimisel on aga nende konstruktsioonidest ikka leitud õige mitmeid haruldasi metalle. Hmmm ...

Asja uurinud mitteametlikud huvilised on veendunud, et kõige rohkem on siit ära viidud uraani.

Kohad, kus pole midagi

Igal mandril on tohutu suuri pindu, millelt on ära viidud ca 100 meetri paksuselt katet. Mõnel pool ei kasva seal üldse midagi, mõnele poole on jäänud natuke kasulikku. Enamasti kasvavad neil siis keerulise eluga kohanenud puud ja põõsad, ja rohttaimedel on raskusi. Kõige suuremalt on ette võetud Kesk-Aasia: väga palju viljatut pinda. Põhja-Ameerikaga on tehtud sama, ainult pisut väiksemas mahu.

Tasandike servad on kaevandamise jälgedega, mõnel pool on ka maagitöötlemise jäätmevunnikuid ning näha pinda kraapinud greiderite jäljed.

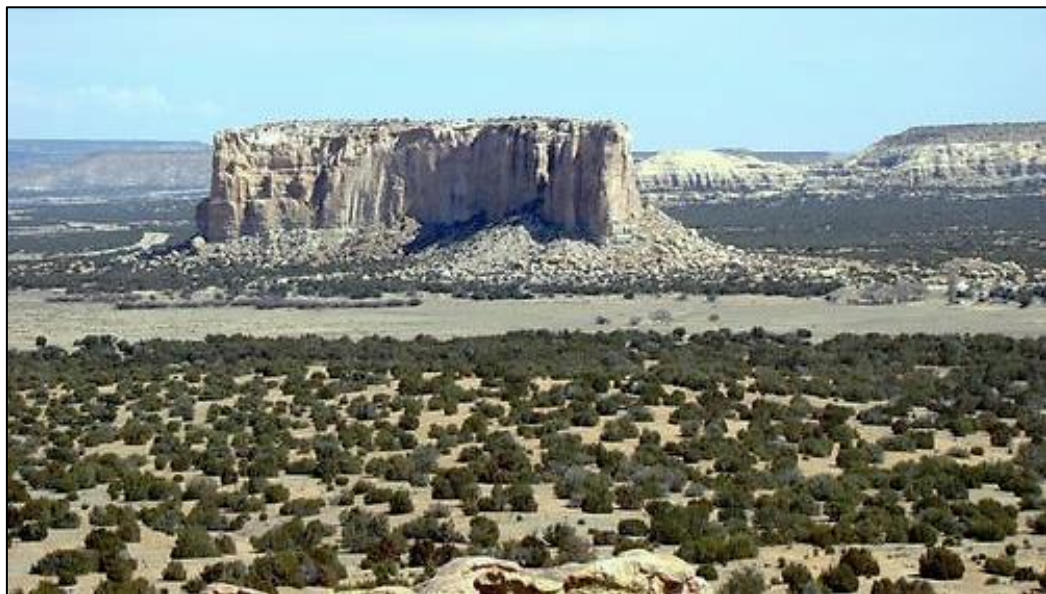


See on pilt Karakumi kõrbe servast Kesk-Aasias. Siit näete, millist pinnast on ära viidud.

Ja nii näeb see asi välja Saudi-Araabias. Inimene keskel istumas.



Wyoming USA-s. Ainult põõsad, ja needki tillukesed.





Kõrbed on need kohad, kus sajab väga vähe vihma. Aga vaadake seda pilti Etioopiast. Sealt ON pinnast ära viidud, sest nendel erosiooniga tekkinud kallakutel, kus on ilmselt rammusam pinnas, kasvab midagi, all horisontaalsel paljaskraabitud osal ei. Ja vaadake veelkord eestpoolt pilti Monument Valleyst.



Kaevandused

Keegi on siin kunagi ammu-ammu kaevandanud meeletus mõõtvakas. Ja jälle peame rääkima sellest, et kui see pääksub nagu part ja näeb välja nagu part, siis see ongi part. See pole tõsine jutt, et loodus teeb meie kaevandusi suuremas mõõtkavas järele. Ei, keegi käis siin kaevamas!!!

Praegu anname meie ise loodusele kaevandamisega sellist väljanägemist. Meeter-kaheksakümnete olevuste kohta on mõõtmed ju iseenesest vinged.



Ja selline näeb välja Grand Canyon seestpoolt vaadates. Ametlikult on välja mõeldud ilusaid jutte sellest, kuidas vesi üht- või teistmoodi seda miljonite aastate jooksul kannatlikult süvistas. Aga kanjoni seinu lähemalt uurides avastame seal palju selliseid kohti, mida loodus reaalselt sedamoodi toimetades ei tee. Ennekõike pole justkui vee poolt lihvitud seinad enamasti üldse siledad. Kui pääksub ...



Nii siledat ja sirget püstist seina, nagu on kanjoni alumise pildi vasakul küljel, ei tee loodus ka mitte palumise peale. Siit taheti mitte kivimit mingi metalli kättesaamiseks, vaid kivi ennast ehitamiseks. Kivide töötlemisest lähemalt järgmises raamatus. Kanjoni ülejäänud seinad toovad aga meelde sellise masina.



Mõlema Grand Canyoni pildi krobelisi seinu teeks meil tänapäeval taoline masin. Meie suurim on 220 meetrit pikk ja 96 kõrge. Sellega suudame võtta masina asukohta vahetamata välja kuni 30 meetri (!) paksuse kihi.

Kanjoniid tunduvad igal pool olevat tekkinud põhiliselt ammusest hirmsuurtest välkudest (Velikovsky esimeses raamatus), nii oli kaevandajatele nõ tee lahti tehtud. Orbiidilt vaadates on nad sellised. Kõiki neid harusid peetakse vee uuristatuks ainult sellepärast, et muud moodi pole osatud asjast mõelda.



Puust asjakeste põletamisega kaunistamiseks müüakse internetis elektrilisi välgumasinakesi. Nendega tehtud kanjonikesed on täpselt sama kujundusega, ainult pisikesed.



Ka Antarktika on kunagi olnud suur kaevandus, kuidas muidu.



Gröönimaa näeb välja väga Antarktika moodi. Selle kõrgeim mäetipp, 3200 meetrit üle merepinna, on ekskavaatori kaevamisjälje kõige kõrgem koht.

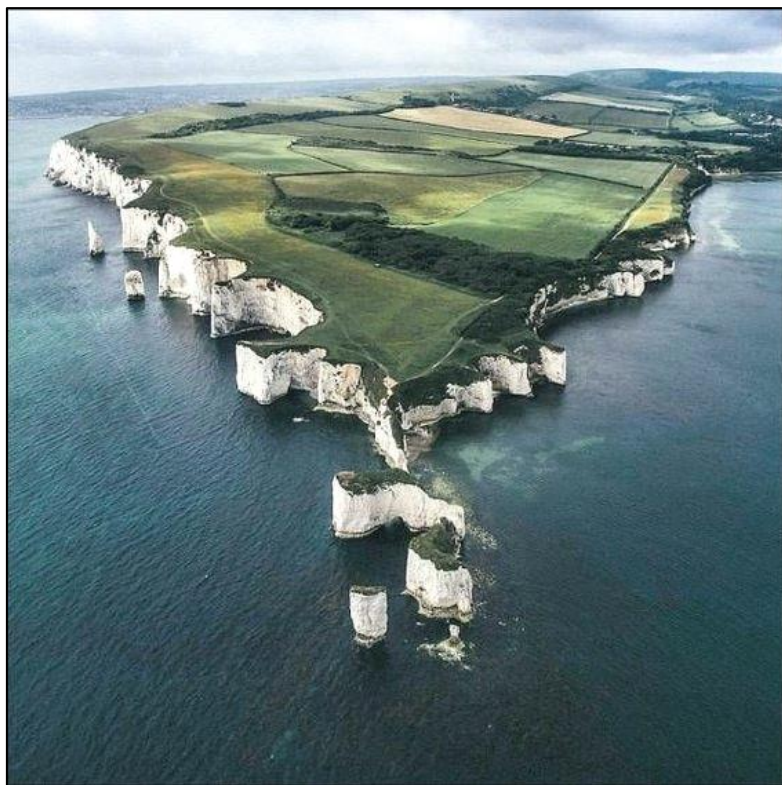
Selline on aga Tiibeti kõrgmaa kuulsa-püha-müstilise Kailashi mäe kandis - see on see lumine püramiidikujuline tipp. Kohalikud käivad selle jalamil jumalate poole pöördumas. Üks vene rännumees ütleb olevat pääsenud mäe sisse ja seal näinud suures kullaga kaunistatud saalis kuldsetes kirstudes lamavaid staasises pühamehi. Hmmm ... Või olid need eilienid?.... Eeee ... Aga mingid energiaanomaaliad on seal küll.



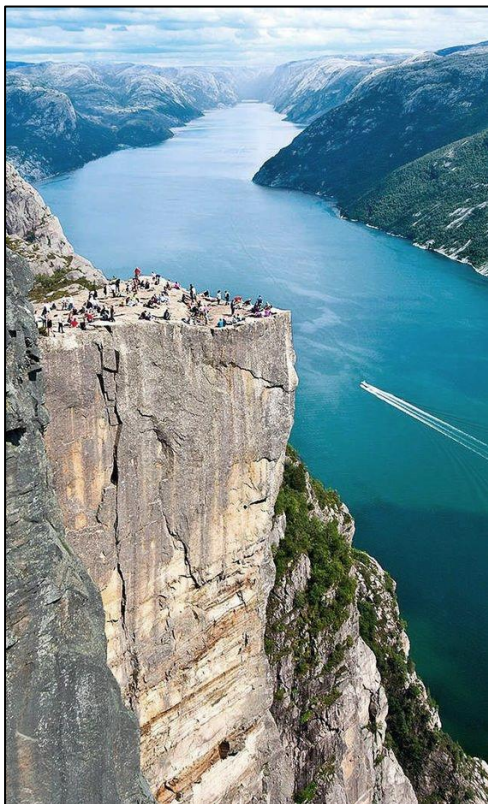
Vaatame asju suuremas mõõtkavas. Jupike Austraalia rannikut.



Ja jupike Ühendkuningriiki mahutava saare rannikust. Hmmmmm See meie rootorekskavaator jätaks samasuguse jälje.



Ja kõik need Norra ilusad sügavad fjordid ... Ei tee mandrijää sellist asja, ei tee Ja see sirge sein näitab, et hulk aega pärast kaevandamise lõpetamist ja jäätmevunnikute kivistumist käis keegi seal ehitamise jaoks kiviplaate lõikamas. Lõikamisest järgmises raamatus.



Kaplinn Lõuna-Aafrikas. Taga ilusad kunstmäed ja keset linna maagitöötlemis-jäätmete hunnik. Jäätmetest kohe allpool.



Maakide töötlemise jäätmed

Kui nüüd internetis uue pilguga neid kogu maailma sarnaseid looduse iluvaa-
teid uurida, avastame ehmatuseks, et suur osa Maast on kunagi olnudki kaevandus.
Ja siis kaevandusjäätmete puistekoht.

Pärast kaevandamist tuleb maake rikastada, et nendest saaks metalli välja sula-
tada. Igal etapil tekkib jäätmeid, mis tuleb välja visata ja hunnikusse ajada. Ja jäl-
legi on meil midagi, mis näeb pardi moodi välja ja prääksub, aga mida ametlik
teadus pardiks ei nimeta.



Meie tüüpiline kaevandusmaastik ülemisel pildil on samasugune, kui nende
teiste jäljed sellel alumisel pildil Yosemite'i Rahvuspargist USA-st, ainult mõõt-
metelt mõnevõrra tagasihoidlikum, ja loodus ei ole meie tehtud teravaid tippe eriti
kulutada jõudnud.



See mägi Yosemite'i Rahvusparkis, mille otsa inimesed entusiastlikult ronivad, näeb välja täpselt samasugune, kui meie rauasulatuskannust välja kallatud šlaki-hunnik, ainult et suuuuurem, palju suurem. Ametlik teadus diagnoosib mäe graniidiks, ja internetist leiab palju kirjeldusi graniidi tekkimisest maapõues. Hmmm ...



Maagitöötlemisjäätmete prügimäel võib podiseda hirmmürgiseid aineid, mis tapavad kõik ettejuhtuva. Yosemite'ist on teada juhus, kus üks mees lahustus selles happelises allikas. Jäägitult.



Andid on samasugused, ainult kivistunud jäätmeid on mitut värvi ja keskmine toon tumedam. Ja mõõdmed on ...



See kuulus Nazca platoo Peruus oma lennuväljaga on üks suur töötlemisjäätmete hunnik. Annunakide ajaks oli see juba ammu kivistunud, nii et lennuvälja loomiseks tuli ainult terav ülemine serv energia-kiirega ära lõigata.



Nii, nagu me seda teeme nüüd vasakul, on kunagi tekkinud kivid paremal, ja nende peale on kiviaja rahvas hiljem nn petroglüüfe joonistanud.



Meie teadus ütleb selle olevat basaldi. Hmm...

Need pikad mäed, mille otsas me nüüd, pärast nende kivistumist, ronimas käime, on tehtud samal moel, nagu me ise praegu neid väiksemaid teeme.



Kivistumisega läheb meil aga veel palju-palju aega.



Maa seest väljalahustatud-uhutud maagi töötlemisjäägid pumbatakse kuivama suurtesse plastvorstidesse. Hiljem saavad neist looduslikud pinnavormid, nagu kõigist endistest kaevandustest.



Kelle hiidvorstide peal aga autodega elamusi saama sõidetakse? Neid on meile jätud õige mitmele poole. Ja neid looduslikeks jutustada ... No kuidas need loomulikku teed pidi tekkiks?!

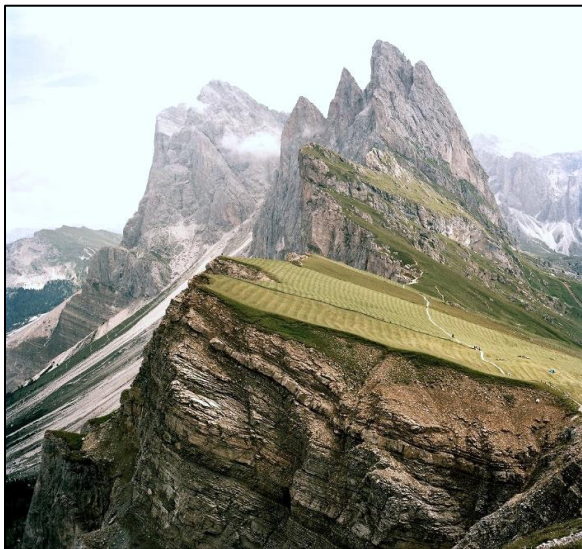
Kuulsad Barabari koopad Indias on lõigatud suurte jäätmevorstide sisse.



Californias leiti kullapalaviku ajal 50 mln a vanuseks peetavast kihist mäe sees inimeste luid ja tööriistu. Mägi oli igiammuse maagitöötlemise jääk, ja see tekitab palju küsimusi. Kus ja millal need skeletid tekkisid, enne kui need jäätmehunnikusse sattusid? Võib ju olla, et olid vana hunniku peal, kui sinna uuema tootmise jäätmed peale laotati. Aga võivad ka olla pärit ka kusagilt mujalt kaevandatud kihtidest ning tehastest läbi käinud. Mnjahh ...

Saepurumäed

Looduslikult tekkivad mäed tektooniliste plaatide liikumiste tulemusena, sest liiguvad ju ka plaate katvad kihid. See on tuntud koht Dolomiitides, kus on veel



näha, kuidas mõlema poole kihid on teineteist üles lükanud ja erosioon pole jõudnud eriti midagi ette võtta. Kivimiks defineeritav pinnas kulub õhu käes aeglaselt ja püstisest küljest, mitte tipust.

Aga ka Alpides, nagu ka mujal sellistes kohtades, on kõvasti kaevandatud ja seal on nii siledaks lõigatud kaljuseinu, ränipuude kände kui hiiglaslikke jäätmehunnikuid. Sellistes kohtades on ju sügavamad kihid üles tõstetud, ja kui sealt midagi võtta on, läheb kaevandamine lihtsamalt.

Kuidas aga küll tekkisid looduslikul teel värvilised mäed, mis tunduvad nn tavaliste kõrval väiksed-madalad?



Sellised vikerkaaremäed on nii Hiinas kui Peruus kui USAs kui Austraalias kui Madeiral ja kindlasti veel kusagil.



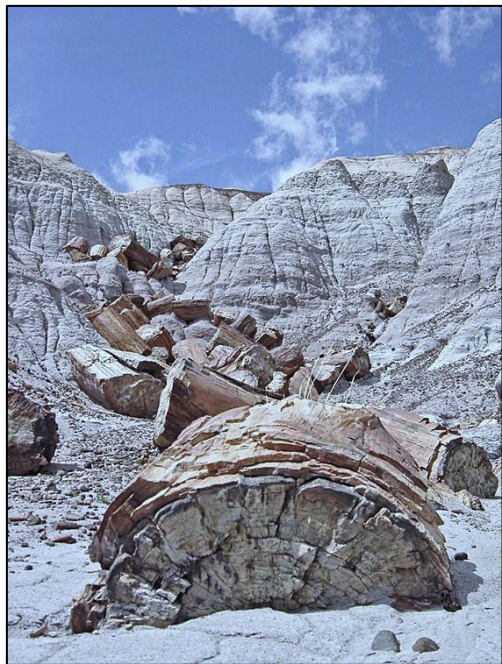
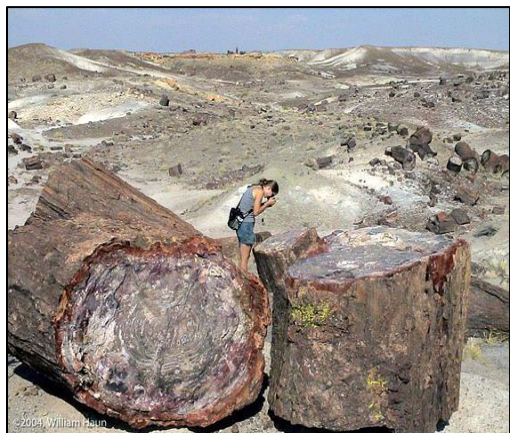
Šokolaadimägedeks nimetatavad künkad Filipiinidel on omalaadsete seas kõige seksikamad, aga pole mitte ainulaadsed.



Mis puutub siia saepuru? Ränipuud on ümber töödeldud. Puu tuleb töötlemiseks peenestada ja selle juures tekib saepuru. Meile jäetud mõistusepärase läbimõõduga ränipuu jupikesed on miskipärast enamasti sirgete otstega. Nende tekkimisele on ka looduslikke seletusi, aga mõned otsad on ikka nii sirged, et on saetud.

Ja need meieni säilinud ülejäägijupid vedelevad sobiva värvi, kuju ja suurusega hunnikute juures. Saepuru mis saepuru. Ränipuu saagimisel tekkiv puru on räni, ehk siis liiv. Praegused puude ja põõsaste sees on erineva värviga kiude. Eks ka räniloodus oli seest mitut moodi ja sellest sai erinevat värvi liivasid.

Vasakul on loomulikku teed pidi tekkinud jupid. Keskmisel pildil on aga saetud pakud.





Tuleme tagasi selle Yellowstone'i mäe juurde, millest eespool juttu oli. Mõelge, kui pikk oli seal toimetamise aeg!

Sinna hakati jäätmeid valama, kunagi hakkasid mäe servadel tasapisi kasvama puud, mäge tehti kõrgemaks ja osa kasvanud puudest tipu kandis aeti töö käigus pikali. Ja ilmselt on puid ka teise ümberkaudsete mägede sees, ainult et erosioon ei

ole neid veel paljastanud.

Ja aja jooksul on kõik puud nii mäe sees kui peal kivistunud. Puud ise ei ole kaevandajaid huvitanud, need on lihtsalt neile ette jäänud.



Mäe kõrgusest saate ettekujutuse siit. See käänd on üsna tipus.

Nii et meie siin nakitseme tundmatuks jääda soovinud suuremõõtmeliste seltsimeeste jäätmehunnikutes ja nimetame neid mägedeks.

Vulkaanid

Vulkaanid tähendavad laavat, eks? Oi ei, palju-palju rohkem tähendavad need tuhka. Need visuaalselt kenad vulkaanide koonused üle maailma on tegelikult vulkaaniline tuhk. Seda on peenikest ja jämedat ja jämedal on omaette nimi, aga loeme siin lihtsuse mõttes kõik selle üheks tuhaks.

Kõik need kuulsad vulkaanid üle maailma on tegelikult tuhakoonused. See siin on Aafrika legendaarne Kilimandžaro, ja jaapanlaste Fuji on üsna samasugune. Mõnedes teabematerjalides nimetatakse koonuseid terrikonideks ehk inimekkelisteks, aga ei seletata, kes olid need inimesed, kes need igiammused kilomeetrite kõrgused tuhahunnikud tekitasid.

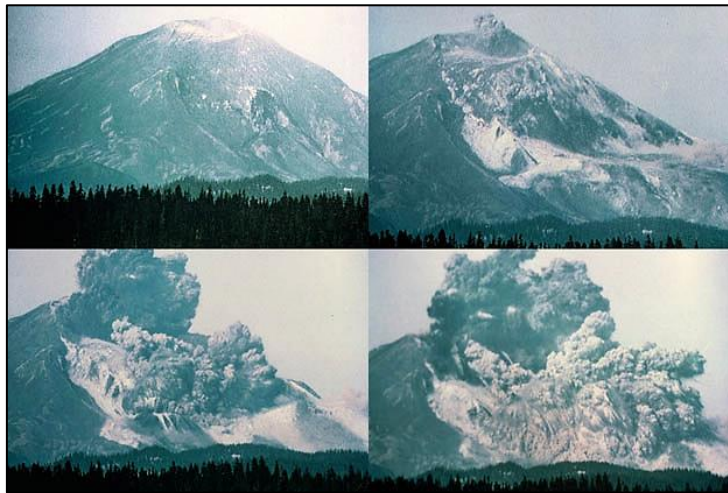


1967. aastal plahvatas Ukrainas Donbassis meie tööstuse tuhamägi. Enamasti on nende sees veel pikka aega toimumas midagi soojusttekitavat. Vihm muutis tuhamäe ühe nõlva vesiseks, see vajus alla, ja külm vesi sattus hirmpalava sisu peale. Tekkis plahvatus, ja tuhk mattis enda alla 60 elanikuga küla. Magma ei olnud selle juures üldse tegev. Et mis sellest?



1980. aastal purskas Yosemite'ist natuke põhja pool Washingtoni osariigis Mount Saint Helensi vulkaan. Teadlased räägivad purset kirjeldades vulkaani all olevast magmakabrist, aga näha polnud hõõguvat magmat purske ajal üldse ja alla tormav tuhk oli ainult kergelt soe.

Alguses paiskus taevasse nõ tavalisel moel kõrge tuhasammas, siis aga tekkis plahvatus, mis lükkas liikuma tuhamäe ühe külje ja mägi sai 400 meetrit madalam.

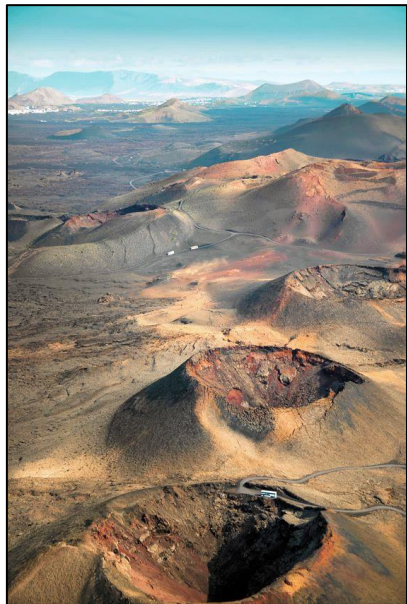


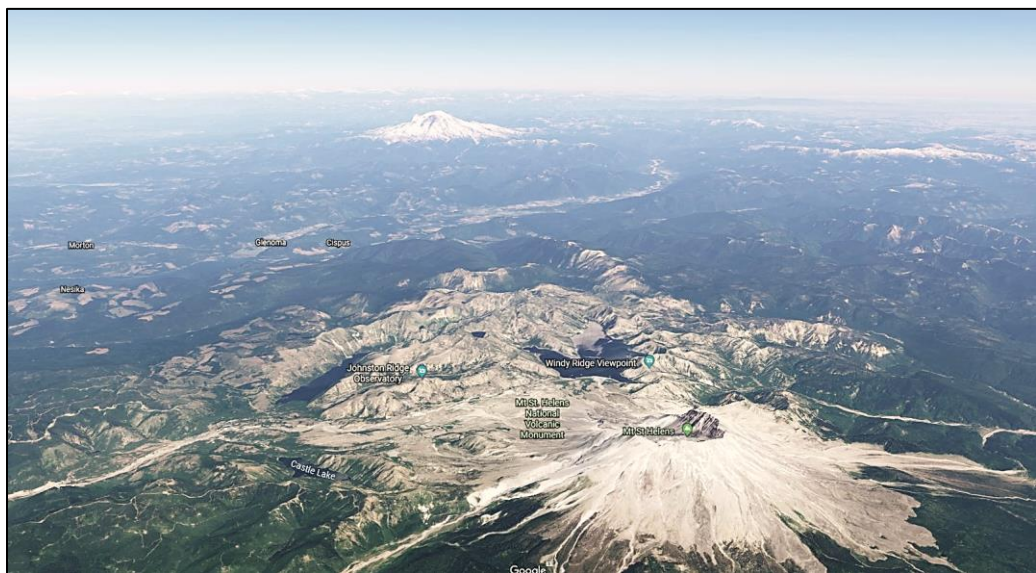
See viimane osa on Ukraina loole väga sarnane. Hmmm ...

Et mis sellest tuhist? Traditsiooniline teadus seob kõik vulkaanide pursked sügavalt alt üles tõusnud magmaga. Tegelikult aga me ei tea, mis seal täpselt toimub.

Kui lugeda teabematerjale sellest, kuidas vulkaaniline tuhk tekib, on ilmne, et mõned asjad on jõuga looduslikeks väänatud. Internetist ei leia mõistlikku seletust sellele, kuidas on maa sisse saanud tuhk selliste paksude kihtide kaupa. Kuidas see tekib pisematest väljavisatud laavatükkidest, on selge.

Tuhakoonuseid on aga Maa peal tohutult, ja ikka seal, kus on igiammuse kaevandamise-töötlemise jäljed. Kõik need ilusad puhkamise saared Altlandi ookeani siinpooles servas on tegelikult ammuste kaevanduste tuhavulkaanide vee peale ulatuvad otsad. Siin vasakul näiteks tuntud vaatamisväärsus Lanzarote Kanaari saartel. Ja paremal üks sealne rannikulinnake, taustaks St Helensi kombel ühe külje pealt plahvatanud vulkaani kraater.





Ilmselt ongi vähemalt suurem osa Põhja-Ameerika lääneranniku nn mägedest maagitöötlemise jäägid, millest osa susisevad siiani ja sobivate tingimuste puhul aeg-ajalt plahvatavad.

Kui vaadata Google Earthis tuhamägesid praeguste kaevanduste-tehaste ümbruses, siis saab aru, et need vanad on kõik eespool kirjeldatud iidsete maagitöötlemise jäägimägede tipud. Siin on pilt Mt Saint Helensi kandist. Kõik need heledad asjad, silmapiiri kaasa arvatud, on tuhavulkaanide koonused. Ja kui seal all veel magama mingite susisevate jäätmetereni tõuseb ...

Nii et kui meie suudame teha tööstuslikke jäätmehunnikuid, mis aastate pärast plahvatavad, ei saa me ilma asja uurimata olla kindlad, et need igiammused tootmisjäätmeks jälle plahvatama ei hakka. Aga selleks tuleb neid kõigepealt tootmisjäätmeks tunnistada ...



Vesuuvist tuli alla tulikuuma tuha vool, mis mattis peale Pompei enda alla veel mitu linna. St. Helens oli sellega võrreldes väike aevastus.

Terraformeerimine

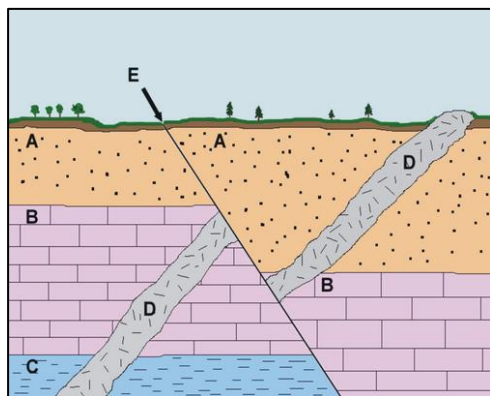
Kuidas iga konkreetne koht looduses sündinud on, pole alati lihtne öelda, sest nõ ametlikud seletused lähtuvad kõik mantrast „tasapisi miljonite aastate jooksul“, aga sageli see ei sobi. Nüüd on ka uuema põlve geoloogid hakanud kõva häälega rääkima, et Maa ei ole arenenud ilma kataklüsmideta, sest paljud näha olevad asjad ei saanud tekkida muidu, kui mingi kataklüsmi käigus hirmkiiresti.



Sellise asja loodusliku tekkimise seletus on mõistuspärane, aga see ei juhtunud küll „sujuvalt miljonite aastate jooksul“.

7x7 järgi peaks olema kellelgi nii võimu kui võimalusi (ja ka kohustus) Maad nii seest kui väljast mingites piirides hoida. Pinnavormide muutmise muudab ju ka kliimat. Nende tegevuse nimetus peaks olema terraformeerimine, ja kui neil on juba võimu sellises mõõtkavas, siis võib nende tegevus pinnasekihtidele mõjuda meie mõistes kataklüsmina. Teisalt liiguvad need kihid seal all ise, ronivad üksteise peale ja painduvad alla ja lähevad katki ja teab veel mida. Ja siis veel see kivide kasvamine: kas nad ka seal all kasvavad? Peaks vist kasvama ... Hmmm

Maa sees toimuvat seletavatel joonistel on väga kerge käega tõmmatud sirgeid jooni. Jah, täiesti kõvades kivimites võivad pinged põhjustada sirgeid pragusid. Aga veel pehmeõitu sette kivimites ei tohiks sellist asja olla. Nii tekitavad paljud paljastunud kohad küsimuse, et kuidas see loodus ikka kõik selle ise kokku keerar-väänas?



Selle näiteks.



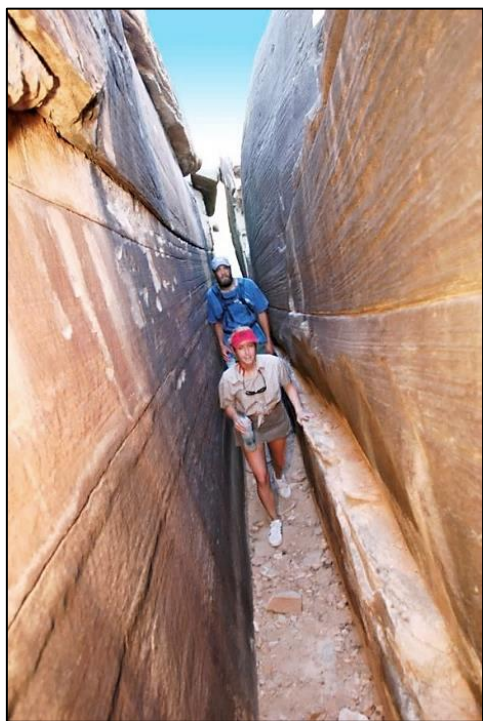
Milline loodusjõud need kõvad kaldu üles kerkinud kivimid pealt ilusti sirgeks lõikas, nii et sinna sai selline liivase savi moodi asi settida? Mandrijääd ei olnud jääajal mitte igal pool liikumas ja jää võimetel on omad piirid.

Kui Maa pind jõuga kahte lehte aetakse, ütleb nn kaine mõistus, et tekkiv pragu on selline sakiline, nagu paremal. Aga kuidas tekkis selline sirge, nagu vasakul? Terraformeerimise käigus betoonitehnoloogiaga tehtud kihid ... selge. Ah et ei? Aga kuidas siis?



Maavärin tõstis osa pinnast sedamoodi üles, ja pole näha, et löikepinnad oleksid olnud seotud, st üks kiht oleks jõuga pooleks aetud. Hmmm ...

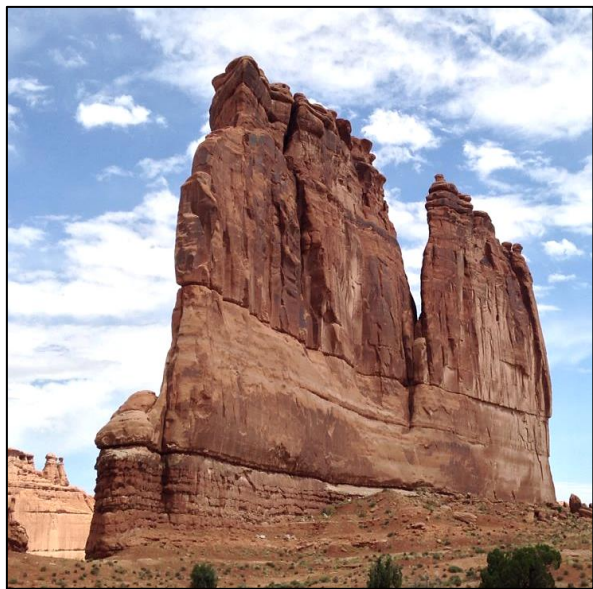




Kuidas tekkis selline pragu? Ei tundu loogiline, et need tundmatud kaevandajad siin sedamoodi lõikusi. Ja lõikamise jälgi ka ei ole. Kui aga formeerijatel selline vahe vahele jäi ... Hmmm.

Tšeljabiniski kohal on keegi kunagi turba peale toonud 20-meetrise lubjakivikihi, nii et sinna sai linna ehitada. Seda ei teinud aga kindlasti praegused inimesed ega annunakid ja ka mitte loodus. Terraformeerimine selgitaks selle mõistlikult. Aeglaselt settides oleks kiviosakesed pidanud minema pealmiste turbaosakeste vahele, aga lubjakivikiht on pandud ühes tükis turba peale.

Vanu jutte terraformeerimise kohta pole veel avastatud, aga Sapienside lood ei tunne reeglina neid kümnete ja sadade miljonite aastate taguseid päris inimese moodi olevusi, kelle konte on maa seest leitud. Elu on siin arenenud läbi katastroo-



roofide: pärast katastroofi on tekkinud uut tüüpi elu. Ja see uus elu lihtsalt tekkib. See osutab jällegi terraformeerimisele, mis käib kaasas elu suunamise ja säilitamisega. Mandreid e tektoonilisi plaate katvad kihid on meil nimelt väga erineva vanusega.

Kuidas täpselt tekkisid siia need samast materjalist kihid, nii et need sedamoodi eraldatud on? Ega keegi ju täpselt ei tea.

Kuidas tekkisid liivakõrbed

Kui öelda „kõrb“, läheb mõte kohe liivale. On küll ka kiviakõrbed, kus liiva on vähe, aga nõ vaikimisi kõrb = liiv. Ametlikult nimetatakse piirkonda kõrbeks sademete hulga järgi, ja selles plaanis on kõrbeks ka Antarktika.

Liiv tekib ametlikult erosiooni tagajärgede transportimisel voolavas vees. Mõned mitteametlikud uurijad arvavad, et kõrbetes on liiva ebaloomulikult palju, aga pigem on probleem liiva nõ kasutamises looduse või kellegi teise poolt.

Namiibia liivakõrb laieneb. Tuleb sinna liiva kusagilt juurde? See tundub sinna tõesti toodud/valatud olevat, nende hirmkõrgete hunnikute looduslik moodustumine jõgede poolt kokkukantud materjalist ei tundu üldse reaalne.

Inimesed on need mustad täpid keskel kella kahe kandis.



Siberis on liivakõrb kõrgel külmades mägedes, kus sellist asja olla ei tohiks. Ametlikult liiv sinna koguneda ei saaks, aga seal see ometi on.

Aga liiv võib tekkida ka tõsise tuumaplahvatuse või millegi sarnase tagajärjel. Taklamakani kõrb Kesk-Aasias olevat tekkinud nii, et üks suur meteoriit kukkus Vaiksesse ookeani, sõitis magmakihi sees edasi ja tuli praeguse kõrbe kohal mürinaga maa seest välja. Lendas edasi ja plahvatas õhus Araabia poolsaare ja Niiluse vahel. Sellest liiv Taklamakanis ja seal poolsaarel.

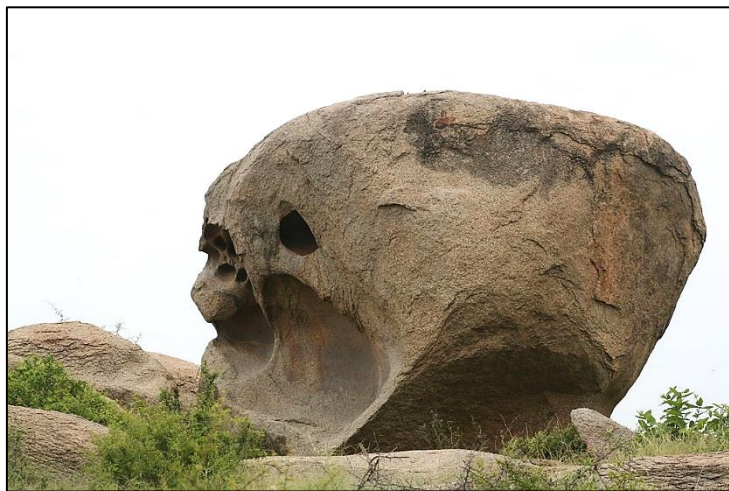
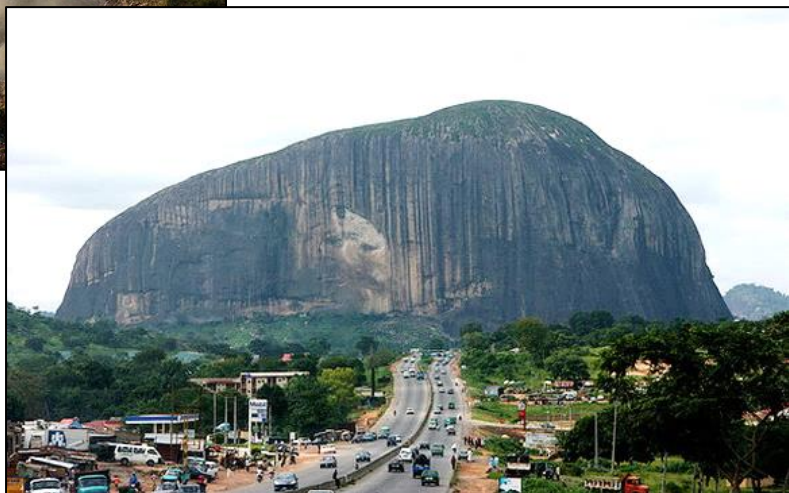
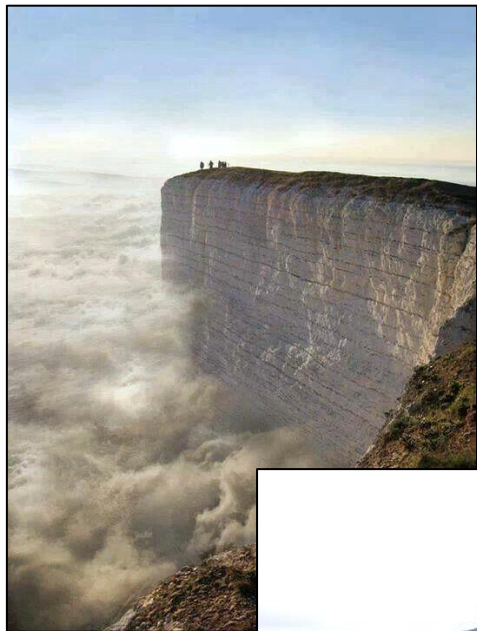
Vaikse ookeani põhjas on sobivas kohas küll sedamoodi jälg. Taklamakan on see kollane ovaal keset Kesk-Aasiat. Ja Punase mere mõlemal kaldal on suure plahvatuse jälg. Plahvatustest veel järgmises raamatus.



Põhja-Ameerikas pole liivaga sedamoodi laamendatud, kui Namiibias, aga mi-dagi sel ikka on. Inimesed kella kuue kandis.



Nautigem nüüd üheskoos Looduse uskumatuid saavutusi!





Otsige internetist: Edward Burtynsky, Eddie Iltis, Megalith.org, Lloyd Pye, Disclose Truth TV, Viper TV, www.etheric.com, UPARS LA, Ancient Astronaut Archive, Bernard Foerster, Chuck Missler, Zohastargatetv.com, UfoTV, Ancient Secret Discoveries, El Libertario, arratta.wordpress.com, velikovsky.info, <http://written-in-stone-seen-through-my-lens.blogspot.com>.

Vaadake ka rahvusparke (National Parks) nii guugeldades kui Pinterestist.

Olgem ikka Mõnusad! Ja levitage neid raamatuid!

